

Cennet Gençleri Bekler

Nureddin Yıldız'ın 29.01.2023 tarihli (440.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Bu sözlerimi, kendini genç kabul eden bütün mümin kardeşlerime hitaben ifade ediyorum; bütün kızlara ve delikanlılara, şehirdekilere ve köydekilere, liselilere ve üniversite çağındakilere, okumayı sökmüşlere ve henüz okuyamayanlara, namaz kılanlara ve kılamayanlara... Başı açık olanlara da sigara içenlere de... Annesini üzdüğü için bataklığa düşenlere de babasını incittiğinden ahiretine zarar verenlere de... Şehrin sokaklarında veya sanal dünyada işlediği bir kabahatten ötürü kendini insanların ve meleklerin kara listesine girmiş zannedenlere... Hayata küsmüşlere veya şımarıklara...

Genç olduğunu kim düşünüyorsa ona hitap ediyorum:

Bütün dünya, şer veya hayır sistemleriyle sizi ele geçirmek için uğraşmaktadır. Çünkü gençliği ele geçiren, geleceği ele geçirir. Dünyada bugün şerrin hükümran olması, bir önceki genç kuşağın şerre teslim olmasındandır. Sevgili Peygamberimiz aleyhisselam, Mekke'de birkaç kişiden ibaret nüfusla yola çıktığı sıralar etrafına gençleri topladığı, akli ve fiziki genç kimselerle İslam medeniyetinin tohumlarını attığı için o gençlerin, yirmi üç yıl sonra meydana gelen toplumda veda hutbesi okundu.

Herkes biliyor ki Peygamber aleyhisselamın da şeytanın da elinde tutmak istediği kitle gençlerdir. Aksi olur, yaşlılar öncelikli hedef belirlenirse sonbaharla birlikte ortalıkta kimse kalmadan dava yürümek zorunda olur.

Ortalama 10 yaşından itibaren ailesine, okuluna, toplumuna ve neticede kendi vicdanına, kimliğine karşı kabahatler işlediği için kendiyi boğuşan ve bu yüzden bir türlü orijinal hâline dönemeyen gençler!

Şimdi ak sakallı gördüğünüz ihtiyarlar, zamanlarının delikanlılarıydı. Onlar da gençlik yaşamışlardı. Tek tük istisnalar çıkarıldıktan sonra kesin biçimde söylenebilir ki şimdinin ak sakallı mübarek yaşlılarının hiçbiri, zamanında melek gibi yaşamıyordu. O ak sakalların altı kapkaraydı bir zamanlar. Onlar da anne-babalarına karşı kabahatler işlemiş, onlar da dersten kaytarmışlar, namaz konusunda üşenmiş ve ayak sürümüşlerdi. Çünkü kimse dünyada melek doğup evliya gibi yaşamamıştı. Altını kirlilemek bebeklerin nasıl doğal kaderiyse bu durum da öyle doğal bir değişim hâlidir.

Şeytan, gençlerin vicdanını sürekli köreltmeye ve geri dönüş olmadığını hissettirip buna inandırmaya çalışır. 16 yaşında dadandığı internet bataklığından, askerdeyken başladığı sigara alışkanlığından veya benzer başka sıkıntılardan vazgeçmemesi, geri gelmemesi için umutsuzluk aşılır. Böylece gençler, önlerinde belki yetmiş yıllık zaman dilimini o eski kirlere mahkûm hâlde, vicdanları rahat olmadan yaşarlar. Allah'a dönülmeden, tövbe edilmeyen bir ömür boyunca da insan hiçbir şekilde kendini dahi iyi bir iş yaptığına ikna edemez.

Şeytanın en önemli sömürme, sindirme taktiği budur. Aslında bir elbezi marifetiyle hallolacak kirlilik hakkında elli sene boyunca geri dönüşü olmadığına ikna edilmiş biri için artık o, bir elbezi kadar değil, koca bir yükür. Hasta basit alerjiyi kanser zannetmiş, bununla dünyasını ve ahiretini perişan etmiştir. Şeytanın bu provokasyonuna karşı ona el uzatan peygamberinin ümit dolu cümlelerini bir kenarda bırakmış, görememiş, mesajını anlamak istememiş gençler kıyamet günü geldiğinde, dünyada işledikleri günahlar ve yanlışlardan daha fazla biçimde bu rahmet deryasına girmediklerine ve fırsatı kaçırdıklarına üzüleceklerdir. Hatta bu pişmanlığı derinden hissetmek için kıyameti beklemeye de gerek kalmaz. İşin işten geçtiği yaşlılık günleri gelip çattığı zaman insan her doğan ve batan güneşle o kaçırdığı fırsatlara ağlar. Ama ne çare ki şeytan, aradan geçen uzun yıllar boyunca vicdanını sömürerek tüketmiş, bitirmiştir.

Gençler!

İşlediğiniz hata belki birini çok üzme, belki de bir şeyleri vurup kırmaktı. Olup geçen o şeyin ismi cismi artık önemli değildir. Siz insansınız, etten ve kemikten yaratıldınız. Eksik bıraktıklarınız, kırıp üzdükleriniz, yanlış yaptıklarınız insan olmanızın bir parçasıdır. Bozulmalara aranacak suçlu, bulunacak sebep çoktur ama son tahlilde konumuz yine bu olamaz. Zira dünyada nüfus 10 kişi bile değilken Âdem aleyhisselamın çocuğu katil olmuştu; onun karakterini kim bozmuştu, deizm mi?

Eğitimciler, siyasetçiler, gençlerin hidayet örneği olması gereken hocalar sürekli devrin ne kadar berbat olduğu, neslin nasıl bozulduğu hakkında dövünüp söylenirlerse de bu sadece meseleyi baştan savmanın bir yoludur. Siyasetçiler, eğitimciler, medrese idarecileri, sivil toplum yöneticilerinin başarısızlıklarını 'gençler arasındaki x akımı' gibi sebeplerle izaha çalışmaları boşunadır. Nuh aleyhisselam zamanında internet mi vardı, o devirde de hem gençler hem yaşlılarda bozulmalar ayyuka çıkmıştı?

İnternet olsun veya olmasın, sosyal veya asosyal medya kullanılsın; dünyada şeytanın varlığı en önceki gerçektir. Ve şeytan denen bu varlık, insanın iliklerinde dolaşacak kadar sinsidir.

İnsanın her yaş aralığında kusurları başka şeylerdir. 5 yaşındaki kusur çeşidiyle 35 yaşındaki aynı olmaz. Ne konunun kendisi ne de konudaki sıkıntılı durum, insanın hata etmiş olması değil; ana merkezle bağlantıda yaşadığı kopukluktur. Her gün ayrı bir rezillikle iç içe olsa bile insanın Rabbi ile bağlantılı, Rabbine sığındığında hemen karşılık göreceğini bilen ruhunun kaybolmaması büyük kazançtır, aksi ise aynı oranda kayıptır. Allah'ın rabbi olduğunu, cennete davet ettiğini, gençlerin cennete girmesinin yaşlılardan daha kolay olduğunu bilerek nefes alıp veren bir genç için 85 yaş dahi gençlik idraki ve aklıyla geçer.

Gençler, fabrika ayarlarınıza dönün! Bu hiç hata işlememeniz anlamına gelmez, böylesi yalnızca peygamberler için geçerlidir. Şimdi dünyada peygamber de bulunmadığına göre kıyamete dek hatasız insan görmemiz mümkün değildir. Hatasızlık değil, hatasını arşivleyen ve adeta kaybetmemesi gereken bir mücevher gibi saklayıp sürekli hatırlayan enayilik kabahattir. Rabbimiz bizi zevklerimiz düşkün, keyifle yaşamak isteyen mahluklar olarak yaratmıştır ve hatalar, yanlışlar işlememiz insanlık sürecinin doğal sonuçlarıdır. Kabahat olan kısım burası değildir. Eski peygamberlerin devirlerinde şer örgütler, terör organizasyonları mı vardı ki yoldan sapmış kitleler söz konusuydu? Hayır. Şeytan ve şeytanımsı kişiler her zaman vardı. Bunun karşısında bizde sabit kalması gereken, imanımız ve Rabbimize olan ümidimize yaslanışımızdır.

18, 23, 27 yaşlarında bir gencin dönüş yolları çok daha kolay, manevra kabiliyeti yaşlılara, orta yaşlara erişmişlere kıyasla çok daha rahattır. Evlendikten, çoluk çocuğa karıştıktan, işe güce yoğunlaştıktan sonra da dönüş kapıları, tövbeye sarılma yolları elbette açıktır ama zorlaşacaktır. Bekâr yıllarında, terütaze gençken manevra yapamayan hantallıktaki direksiyon kabiliyetinin sonraki yıllarda daha rahat olması yakın ihtimal değildir. Biriktirilen ayırık otları, büyümesine izin verilen kötü ağacın kökleri işi daha fazla zorlaştıracak, zihin toprağını yabanileştirecektir. Hazır gençken tertemiz olmak, Allah'a dönmek yapılabilir, yapılması gerekli bir iştir. Nihayetinde bu, haramdan uzak durmaya kesin niyet ederek, incitilenden özür dileyerek, hakları geri verip helallik isteyerek gerçekleştirilecek kadar kolaydır.

Allah'a dönmüş bir gencin umudunu ayakta tutma sebeplerinden en başta geleni, Allah'ın Allah olduğudur. Allah, insanın anne-babası değildir; polis, jandarma, savcı değildir. Allah, kulu tövbe edip vazgeçtiğini söyleyince ayak sürümez, zaman tanımaz, "Beş yıl böyle devam edersen kabul sonuçlarını açıklarız" demez. İnsanın anne-babası dahi evladını affettiğini söyler ama yeri gelir, on beş sene sonra o affettiğini söylediği dosyaları açar, ima eder, ucundan hatırlayabilir, rezil edebilir. Çünkü insandır. Devlet, ferdin ilkokulda yaptığı işi üniversitede karşısına çıkarır ve tamamen affetmediğini gösterir. Allah ise böyle değildir, böyle olanların hiçbirine benzemez. Affettiğini bildirdiği hataları affeder. Kul günahını gömürse Allah da onu çoktan gömmüştür.

Cennet, gençleri beklemektedir. Hem de yaşını başını almışlardan çok daha büyük bir umutla beklemektedir. Düşünelim; hiç 65 yılın hesabını vermekle 25 yılın hesabını vermek aynı olur mu? İnsanlara karşı 'kul hakkı' etiketi altına dâhil olacak suçların kulla ilgili helallik gerektiren kısımları hariç, Allah'a karşı işlenmiş suçlar onun engin rahmeti içinde kaybolup gider. Ama insanların haklarını ilgilendiren suçların onlarla helalleşme gerektiren yönleri burada şart olarak durur.

Seleme ibni Nüfeyl isimli sahabinin bir hatırasına dikkat kesilelim. Diyor ki:

“Bir delikanlı, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem huzuruna geldi. ‘Ey Allah’ın Resûlü, sana bir şey soracağım’ dedi. Efendimiz onu dinlediğini söyleyince şöyle devam etti: ‘Bir genç düşün ki şu Medine’de işlenebilecek bütün günahları işlemiş olsun. Ucunda günah olan her şeyi tatmış. Hatta diyeyim ki sana, onun günahlarını Medine’deki insanlara dağıtsan hepsinin cehenneme girmesine yeter. Allah bu adamı da kabul eder mi?’”

Seleme radiyallahu anh, “Resûlullah ona derin derin baktı” diyor ve “*Sen Müslüman mısın, onu söyle bana*” buyurduğunu ekliyor. “Genç cevap olarak kelime-i şahadeti söyledi. Bunun üzerine Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ona dikkatlice bakıp şöyle buyurdu: ‘*Gidebilirsin, git. Allah hem tövbeni kabul etti hem de işlediğin günahları sevaba dönüştürdü.*’ Ancak o genç yerinden ayrılmadı. Resûlullah üç kere cümlesini tekrar etmesine rağmen genç yine de gitmeyerek ‘Bak ey Allah’ın Resûlü... Çok berbat işlerden bahsediyorum...’ deyince Resûlullah şöyle buyurdu: O berbat işler de dâhil, o berbat işler de dâhil, o berbat işler de dâhil...”

Seleme radiyallahu anh şöyle diyor: “O delikanlı, ‘Allahu ekber’ diye diye gitti.”

Burada anlatılan durum sadece Medine’deki o delikanlıya mahsus değildir; kelime-i şahadeti söyleyip Müslümanlığa girmiş kim varsa onun için geçerlidir bu kural. Sen pişman oldun mu, tövbe ettin mi onu söyle. Tövbeye bir kere samimiyetle niyet edilince hataların büyük-küçük ayrımını Allah yapmıyor; öyleyse kul niye yapsın?

Gençler Allah’ın affını ve merhametini geçecek bir hata işleyemezler. İşleyebilseler bile peygamberi öldürmeye giden Hâlid bin Velid’inkine yetişemezler. Peygamberin amcasını öldüren kişinin gün olup o peygamberin cemaatinde saf tutamıyor olması lazımdı ama öyle olmadı.

Genç kardeşim,

Bir hata işlemişsin, bir hatalar zincirine kapılmışsın. Olabilir. Ancak o hatalardan daha büyük bir suç varsa o da sana kapısını açan Allah’ı görmemendir. Hangi suç, cinayet, yanlış -hâşâ- Allah’ı ve onun sunduğu fırsatı basit görmekten daha feci olabilir? Yerleri, gökleri, fezayı rahmetiyle kuşatan Rabbini sadece cehennemın sahibi olarak görmek, o rahmetin sana uyarlanamayacağını düşünmek işleyebileceğin en büyük günahattan daha feci bir suçtur. Allah Teâlâ, ebediyen cennete giremeyeceği düşünülenlere dahi rahmetinin kapılarını açmış ve onları içeri davet etmiştir. Allah’ın rahmetini küçük görmek, sana işlemeyeceğini düşünmek akılsızlıktır.

Vicdanını, aklını, zihnini, bütün kabiliyetlerini birleştirerek Allah’a dönmenin şimdiden daha yakın ve mümkün bir vakti olmayacağını, okulu bitirip evlendikten sonra tövbe planları yapmanın şeytanı aptal yerine koymak olacağını ama bu planın tutma ihtimalinin neredeyse sıfır sayıldığını bil. Geciktirilen her dakika şeytanın elindeki, ellerimizi bağlayan zincire eklenmiş bir halkadır. Şeytanla iletişim anında, pazarlıksız kesilmelidir.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah’a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.